

/GOLF IN DE BERGEN

Je kan er niet meer naast kijken, er worden in de Alpen alsmaar meer golfbanen aangelegd en de sport zit in de lift. Golf is al een oude sport, gerijpt langs de Engelse en Schotse kusten waar de wind en de schapen het terrein hebben gemaakt. Vanaf de jaren tachtig en negentig democratiseerde de sport en schoten de golfbanen als paddenstoelen uit de grond langs de zonnige kusten van Zuid-Spanje en de Ballearen. Later volgden de Canarische Eilanden en nu zijn duidelijk de Alpen aan de beurt. Golfen met de Mont-Blanc of de Dolomieten in de achtergrond is daarom nog geen bergsport en zal dat nooit worden, maar het is wel een bergbelevens

GOLF ALS ALTERNATIEF

Als klimmer was ik een liefhebber van het stevige werk, maar eenmaal vader geworden kon ik de focus niet meer leggen zoals voordien. De bergen bleven onweerstaanbaar maar ik had onbewust en ongewild mijn veiligheidsgrens fors verschoven. Engelsen hebben daar een mooie uitdrukking voor: *"it's all between the six inches"*, met andere woorden: het zit hem tussen je linker en je rechter oor.

Mijn actief sporten ging zich verleggen naar golf en ski. Tot ik op 17 maart 2010 in Tignes een skiongeval had. Het ging allemaal te goed die dag, we gingen hard en zochten vaak de diepere sneeuw op buiten de piste. Na een sprong raakte één ski een ondergesneeuwde steen, ik ging uit evenwicht en smakte met hoofd en schouder tegen een rotsblok. Het bloed spatte in alle richtingen, enkele uren later had ik tien hechtingen op het hoofd en een schouder die helemaal uit elkaar hing. Daar eindigde mijn golfcarrière en ook klimmen kon ik nu helemaal vergeten. Een jaar later stond ik weer op de latten (sindsdien met helm) en ik moet bekennen dat ik bij het skiën nooit nog een moment heb teruggedacht aan die bewuste val. Het was hard werken om de schouder weer voldoende sterk en mobiel te maken zodat ik vandaag opnieuw kan klimmen. Maar bij een golfswing hoor ik het in mijn linkerschouder nog altijd knarsen. Niet goed dus.

VAN GRENOBLE TOT LJUBLJANA

Lange tijd vond je de golfbanen in de bergen enkel in de buurt van exclusieve kuuroorden zoals Gstaad, Davos of Crans-Montana. Dat zijn nog altijd schitterende banen, maar duur en elitair. Bovendien hebben ze nauwelijks een bergachtig profiel. Zelfs hier in eigen land hebben er sommige, zoals de Winge Golf (Hageland), Sart-Tilman (Luik), en mijn persoonlijke favoriet: de Bercuit in Waver, meer hellingen en hoogteverschillen dan veel Alpenbanen. En om op heuvels te golfen moet je zelfs niet noodzakelijk in de Alpen zijn. Het meest uitdagende bergachtige parcours waar ik ooit speelde is de El Cortijo Golf op Gran Canaria. Het gaat er vrijwel de hele tijd bergop en bergaf in een oude caldera met indrukwekkende hoogteverschillen. Een dubbel genot voor wie ook van bergen houdt. De anderen blijven er liever weg en spelen bij de zee.

Intussen heeft elke toeristische vallei in de Alpen wel een golfbaan, van Grenoble tot in de uithoeken van de Julische Alpen. En eindelijk beginnen de golfarchitecten ook wat inventiever te worden door meer uitdagende parcours te ontwerpen. Dit is mede te danken aan de democratisering van de sport, die golf uit de salonsfeer haalde en meer sporters aantrekt die de fysieke uitdaging zoeken.

GOLF VOOR DUMMIES

Net zoals een klimmuur wordt ook een golfbaan ontworpen en minutieus gebouwd, waarbij de architect de uiteindelijke moeilijkheidsfactor bepaalt. Maar eigenlijk zijn de echte uitvinders van de golfbaan de schapen die sinds mensenheugenis met hun herders langs de Schotse kusten trokken. Schapen grazen selectief. Op bepaald plaatsen lusten ze het gras liever dan op andere. Sommige stroken worden zéér kort begraasd, andere worden helemaal ongemoeid gelaten. Op enkele plaatsen is het gras helemaal weg en daar zoeken ze bij stormweer dicht tegen mekaar beschutting in de zo ontstane zandkuil. De herders speelden als tijdverdrijf een spel met het houten kolf en een ronde steen waarbij het erop aan kwam om met het kleinste aantal slagen de steen tot in een putje op een kort afgegraste plek te slaan.

En zo evolueerde het primitieve kolfspel tot het huidige golf. Een volledige golfbaan bestaat nu uit achttien holes, sommige zijn wat korter dan andere. Om het niet te gemakkelijk te maken plaatst de golfarchitect er hindernissen in zoals waterpartijen, zandkuilen, hoog gras en bomen aan de zijanten, alsook een onbeperkt aantal oneffenheden. De hole wordt gemarkeerd met een vlag zodat je van ver kan zien waar je bal op de green moet terechtkomen. Ik heb het nu allemaal wat simpel uitgelegd maar, geloof mij, er komt nogal wat meer bij kijken. De golfreglementen zijn door Britten opgesteld, dus nodeloos ingewikkeld.

Het zou ook niet Brits zijn als er geen opdeling was tussen spelregels enerzijds en etiketteregels anderzijds. En om op een golfterrein toegelaten te worden moet je in het bezit zijn van een "GVB", een golfvaardigheidsbewijs.

Als het hele parcours van 18 holes is afgewerkt wordt de 19de hole bezocht. Daar haalt elke golfer die zichzelf respecteert de beste scores. Je kan het al raden, die negentiende hole is de bar.

Golf is een moeilijke sport. Het is precisiewerk waarbij je zowel richting en kracht juist moet doseren. De factor kracht is daarbij ondergeschikt aan soepelheid en techniek. Met een goede driver kan je gerust tweehonderd meter ver slaan, maar naarmate het impact op de bal enkele millimeter te veel naar de ene of de andere kant afwijkt zal je bal niet rechtdoor gaan maar naast de fairway terecht komen, tussen de bomen, in hoog gras of in het water. Er wordt gespeeld in alle weer, behalve bij gevaar voor bliksem.

*"EINDELIJK BEGINNEN DE GOLFARCHITECTEN
OOK WAT INVENTIEVER TE WORDEN DOOR MEER
UITDAGENDE PARCOURS TE ONTWERPEN..."*

"Golf is geen fysieke sport", hoor ik wel eens zeggen. Vergeet het, je loopt vier uur lang, soms op en neer, en je plaatst een honderdtal slagen waarbij je hele lichaam telkens een snelle rotatie maakt: de *swing*. Om te golfen moet je fit zijn want vermoeidheid kan je veel punten kosten. Golf is duur? Neen, maar je kan het wel heel duur maken als je dat wil. Als ik hoor welke bedragen wielertoeristen uitgeven aan een fiets, daar kan je jaren mee golfen. De verschillen zijn ook groot tussen de ene of de andere club. In Frankrijk speel je goedkoper dan bijvoorbeeld in Oostenrijk of Zwitserland. In Engeland en Schotland heb je ook "Public Courses".

Belangrijk is dat je bij golf niets anders aan je hoofd hebt. Op de golf wordt enkel over golf gepraat, niet over werk, en telefoons zijn er uit den boze. Golf is helemaal "zen".

EEN RONDJE DOLOMIETENGOLF

Ik trek mijn golfschoenen aan en mag een rondje meelopen op één van de mooiste berggolfbanen, de St.Vigil, bij Seis (Kastelruth) in de Dolomieten. Al vanaf Hole 1 valt mij op dat de helling voortdurend wijzigt zodat je voeten vrijwel nooit op dezelfde hoogte staan als je bal. De St.Vigil ligt net naast de Schlern. Die rotsen domineren de hele omgeving en prikkelen de uitdaging. Enkele holes kennen grote hoogteverschillen. Hole 3 is een erg lange Par5 en op hole 4 krijg je de eerste echte kick. Je haalt normaliter in de diepte meteen de green, maar je moet wel over de brede bedding van de beek slaan. Neemt je bal te veel hoogte en gaat hij daardoor net niet ver genoeg... dag bal! Sla je te hard, idem.

De 15 zou de hole met het grootste hoogteverschil in Europa zijn, je slaat rechtstreeks naar een green die tientallen meter dieper ligt. Spectaculair!

Of ik zelf niet liever een rondje gespeeld had in plaats van het te wandelen? Wees daar maar zeker van. De verleiding was groot en mijn golfclubs lagen grijpbaar in de wagen, helaas gaf mijn linkerschouder mij de raad om dat nog even uit te stellen. Een mens moet luisteren naar zijn lichaam, niet? Maar ooit kom ik hier nog spelen. Zeker weten ▲